

MARC VAN EETVELDE: studeren, fietsen en... lopen

De Oudegemse student Marc Van Eetvelde is twintig jaar (geboren op 7 februari 1953) maar is nog geen «ancien» in de wielrennerij. Als men destijds thuis een beetje meer pro was geweest, dan was hij er wellicht reeds als vijftienjarige mee begonnen. Marc heeft altijd iets voor het hardfietsen gevoeld, doch pa en ma oordeelden dat kompetitiesport en studeren niet samen gaan.

Maar in Hagem woont een zekere Frank Veldeman, een jongen die vorig jaar na afloop van het nationaal kampioenschap voor studenten in de trikolor trui kroop. Hij was het die er hem toe aanzette het toch maar eens te proberen.

Het viel mee; tijdens zijn debuutseizoen nam Marc Van Eetvelde aan acht koersen deel en won er één van. In het kampioenschap van België te Kemzeke, klasseerde hij zich negende, en dat was

goed voor een selectie voor de te Ottignies georganiseerde Europese kampioenschappen. Schitteren deed Marc in die koers niet; wegens onvoldoende voorbereiding moest hij trouwens opgeven...

AANGEPAST

Met Marc Van Eetvelde gaat de ganse familie niet op stap als hij gaat koersen. Pa is de enige die wat voelt voor die zonderlinge vrijetijdsbesteding van zoonlief. De anderen laten hem gewoon betijen: het interesseert ze gewoon niet. Marc klaagt niet over dat gebrek aan belangstelling. Fietsen is voor hem trouwens een hobby en hij past zijn sportbedrijvigheid aan de eksamenperiodes aan. Wel betreurt hij dat in Oost-Vlaanderen zo weinig wedstrijden voor studenten georganiseerd worden. Meestal moeten Frank Veldeman en hijzelf naar «bachten de kupe» of het Valenpays. Dat kost een bom duiten. Hij zou ook bij de échte amateurs kunnen koersen, doch daar voelt hij niets voor. Die mannen zitten een vol seizoen in de dans en een student moet af en toe de tweewieler voor enkele weken aan de haak hangen. Tijdens de blokperiode heeft men immers andere katten te gese-

LOPEN

«Een echte spurter ben ik niet», zegt Marc. «alhoewel ik niet durf beweren dat ik met een klein vluchtersgroepje geen zegekans heb. Daarom rijd ik liefst op een heuvelachtig parkoers. Voor voorhistorische kasselen heb ik evenmin schrik. Eén wedstrijd met lichtlopende wegen ligt me minder omdat mijn uthoudingsvermogen groter is dan mijn souplesse».

Is spurten dan iets wat je niet kan aanleren? «Men is sprinter of men is het niet. Het enige wat men kan doen, is dit onderdeel van het wielrennen inoefenen en er komt ook wel een beetje routine bij kijken: durf en doorzicht kweek je mettertijd aan, als je maar steeds lessen trekt uit voorbijgane wedstrijden. Met een grote groep naar het spandoek flitsen is eigenlijk

niet zo gevaarlijk, maar dan moeten de renners binnen de perken van het toelaatbare blijven. Als men met de ellebogen begint te werken of aan truietrek doet, is de pret er af».

Op piste rijden zegt Marc Van Eetvelde niet veel: aan het Vrij Handelsinstituut te Dendermonde studeren en naar Gent tuffen om er op de velodroom rond te toeren, zijn twee zaken die niet samen gaan. Cyclocrossen is niets voor hem. Wel spreekt veldlopen, als winterbedrijvigheid hem veel meer aan.

AAN DE BASIS

Fietsende studenten zouden gek zijn mochten ze hun sportieve resultaten willen opdrijven door het gebruik van stimulerende middelen: het is en blijft een hobby. De beste, de sterkste, de vlugste, de leepste wint. Toch hebben we even het dopingsprobleem aangesneden. Zegt Marc: «Of het allemaal zo erg is als sommigen het voorstellen, betwijfel ik. Toch meen ik dat er dringend iets moet aan gedaan worden. De huidige controles zijn onvoldoende om de kwaal te bestrijden zoals het hoort. Men zou strenger en vooral veelvuldiger moeten optreden bij de jeugdkategorieën. Men moet de kwaal aanpakken waar het onstaat, en niet wachten om in te grijpen als het te laat is».

Eén vraagje nog: «Volgt ge de Sportaschool?». «Ja, ik vind de trainingen in de winter de ideale voorbereiding op het wielerseizoen».

Marc Van Eetvelde, de fietsende student. Hij weet van zichzelf dat hij nooit in de kranten zal staan: spektakulaire overwinningen jaagt hij niet na. En hij wil geen supervedette worden. Wel aan sport doen. Zomaar. Een gezond principe voor een gezonde jonge man.